

WEEKBLAD

POP

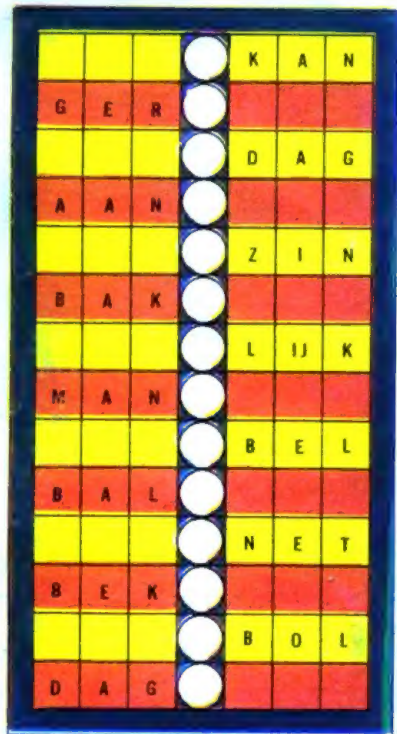
Nr. 45

6 nov. 1965

35 ct. p. w.
losse dts. 45 ct.

IN DIT NUMMER: **RACEN MET DAF**

PRIJSPUZZEL WISSELWERKING

In het schema kun je de woorden van vier letters invullen die we hieronder in willekeurige volgorde gegeven hebben. Je moet dat zó doen, dat ze, samen met de woorden van drie letters die al in het schema staan, een nieuw woord vormen. Als je alle woorden van zeven letters hebt gevonden, lees je in de cirkeltjes, van boven naar beneden, een spreekwoord.

Dit zijn de woorden die je moet invullen: deel, dief, drill, inge, last, maan, olie, oren, oven, para, rage, rede, slag, vang.

Schrijf het spreekwoord op een briefkaart en stuur deze vóór 11 november naar Redactie PEP, postbus 1444, Amsterdam. Schrijf in de linkerbovenhoek aan de adreszijde van de kaart: PEP-prijsvraag nr. 45.

PRIJZEN

Eerste prijs: een platenspeler in kunstleren koffer; tien tweede prijzen: een badmintonspel; tien derde prijzen: een fraaie vierkleurenballpoint.

OPLOSSING PRIJSPUZZEL 43

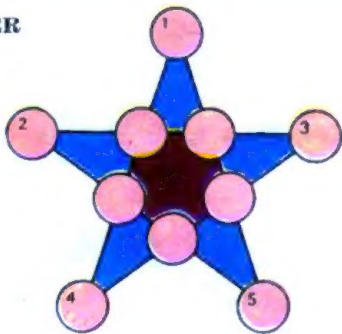
SLAK T BEER
T DAVEREN E
OBER E LIES
PER ARK GIT
K L A E L K
PEP SKI ZES
AREN A KALM
A EENMAAL A
RANK P SMAL

DE WINNAARS VAN

PRIJSPUZZEL NR. 38 ZIJN:

1e prijs: Joop Post, N. Esmarkerondweg 398, Enschede; 2e prijs: Truus de Jong, Rotterdam; Th. Bubbart, Achthuisen (Flakkee); Gerda Peters, Nijmegen; Jo Hondong, Sittard; Rien de Zwart, Amerongen; Jopie Bos, Hoogeveen; Alice Admiraal, Heiloo; Anneties Verhaaren, Tilburg; Wieky en Trude Wesselius, Leeuwarden; Ben de Lange, Vollenhove; 3e prijs: Lambert Oosterwaal, Breda; Corrie Mast, Den Helder; J. Goyen, Maastricht; Arie v. d. Rhee, Sint Maartensdijk; Arie Vogelhaar, Vierhouten; Anneke Pater, Emmeloord; P. Hendriks, Oosterbeek; Hans Fohr, Amersfoort; Aukje Kroese, Harlingen; F. G. A. v. d. Meché, Den Haag.

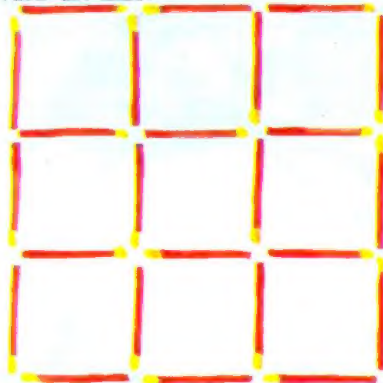
STER

In deze ster kun je in de cirkeltjes op iedere lijn een woord van vier letters invullen. Voor elk woord geven we je twee woorden als aanwijzing. Die woorden hebben iets te maken met het woord dat je moet vinden en zij dienen om je bij het zoeken te helpen.

- 1-4 borst — middelpunt
- 2-3 glad — hoofd
- 1-5 dier — Pasen
- 2-5 streep — sterk
- 4-3 woorden — Engels

VIJF IN EEN

Vijf probleempjes zitten in deze figuur verborgen.

1. Door vier lucifers weg te nemen kun je vijf vierkantjes overhouden.
2. Ook kun je vijf vierkantjes overhouden door acht lucifers weg te nemen.
3. Eveneens door er acht te verwijderen hou je twee vierkantjes over.
4. Vier lucifers weg, en je houdt zeven vierkantjes over; en tot slot 5. Zeven lucifers wegnemen en je houdt vier vierkantjes, alsmede een rechthoek over.

HET VOLGENDE GETAL

2	6	3	7	4
6	7	10	5	12
12	4	20	12	28

De getallen in iedere reeks houden verband met elkaar. Zoek dat verband en probeer dan het volgende getal te ontdekken.

LETTERGREEPJES

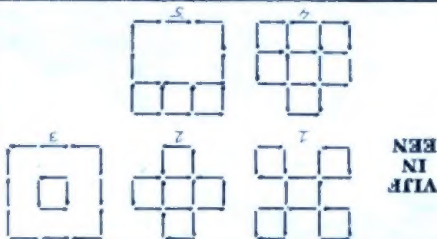
1	2	3
2		
3		

In ieder vakje van deze tekening kun je één lettergreep van 'n woord invullen. De woorden kun je zowel van boven naar beneden als van links naar rechts in de figuur zetten. Dit is de betekenis:

- 1 plaats in Overijssel; 2 een heleboel mensen; 3 kansspel met loten.

8: Twee door elkaar lopende reeksen, die beide met één oplopen. 2-3-4 en 6-7-8.
3: Twee reeksen. De ene loopt met twee op, de andere neemt met twee af. Eerste reeks 8-10-12 enz., de tweede 7-5-3.
20: Twee reeksen, die beide met acht oplopen. 12-20-28 enz., en 4-12-20.

HET VOLGENDE GETAL

VIJF
IN
EEN

STER 1-4 hart
LETTERGREEPJES
Oplossingen
AL ME LO
ME NIG TE
LO TE RIJ
4-3 taal
2-5 kras
1-5 haas
2-3 kaal

NOGAL WIEDES

Dat moet ik PEP schrijven

BRIEVEN VOOR DEZE RUBRIEK KUNNEN WORDEN GERICHT AAN PEP, POSTBUS 497, A'DAM. IN DE LINKERBOVENHOEK VERMELDEN PEP POST

ARENDISOOG

Arendsoog is voor kinderen van de lagere school, niet voor jongens en meisjes van 10, 11, 12 jaar en ouder.

Hans Schouten, Amsterdam

SCHUILNAAM

Ik ben 21 jaar. Wij zijn thuis met z'n zevenen. En als de PEP komt, dan vechten wij erom. En niet altijd zonder scheuren. Het hele blad lees ik vanaf het begin tot het einde. Arendsoog en Witte Veder vind ik persoonlijk heel erg spannend. Gefeliciteerd, Pep. Ik vind je heel goed.

P. S. Mag ik een schuilnaam hebben?

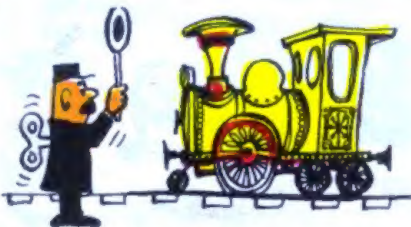
Monique 21 uit Treebeek

VROEG NAAR BED

C. v. d. Veinde wilde in PEP nr. 37 filmsterren op de achterkant hebben in plaats van sporthelden. Wel, ik vind dat de sportman het veruit wint, want die heeft alles voor zijn sport over zonder geld (amateurs). En ze laten het roken en drinken geen sterke drank. En ze gaan 's avonds vroeg naar bed na een keiharde training. En zouden deze mensen dan het veld moeten ruimen voor filmsterren?

K. v. d. Pol, Vlaardingen

MODELSPOORBAAN

Ik wil u vragen of het niet mogelijk is ook zo nu en dan eens iets over treinen en alles wat daarmee te maken heeft, te schrijven. Ik weet zeker dat u de andere modelspoorbaanliefhebbers daar een groot plezier mee zult doen.

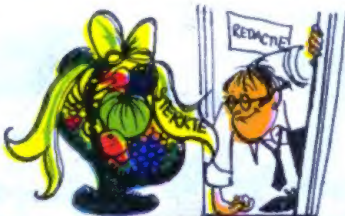
P. Wolters, Vortum-Mullem

GEDICHT

'k Vind PEP een reuzeleuk blad, met van alles wat.
't Is heel fijn om er lid van te wezen en PEP iedere week te lezen.
Ik leef met PEP mee, maar ik ben dan ook al heel lang abonnee.
Ik geef u niets als complimenten, en koop nog héél veel abonnementen.

Francie v. Trier, Tilburg

STERKTE

Het is heel gemakkelijk om te zeggen „er is niets aan“, maar dat is niet waar. Het is heel moeilijk om een tijdschrift samen te stellen. Dat vinden ze thuis ook allemaal. Ik wil u graag veel sterkte geven met uw tijdschrift.

Rob Hennekens, Beek

GESCHEURDE CANOPY

Mijn complimenten voor de tekenaar van „MICK TANGY“. Vliegtechnisch benadert het de werkelijkheid zeer goed. Tweemaal was hier echter sprake van een gescheurde parachute die de val niet zou breken. Zoals dit op de tekening afgebeeld stond, is dit niet juist. Ikzelf heb ook weleens een gescheurde canopy gehad en dit maakt echt niet veel uit. Bij deze sport halen we juist opzettelijk één of meer banen weg. Dit geeft de parachute een betere werking en besturing. En wanneer men de nieuwe Para Commander ziet, zou men verwachten dat de springer te pletter zal vallen; deze heeft maar liefst 32 stuuropeningen.

J. Niekerk (Ned. Para.Team)

PEP-LEGER

Ja, ik ben het eens met J. v. Lunteren. Als u het... om meisjesverhalen in PEP te zetten, dan bent u mij en mijn 80 man sterke PEP-leger kwijt als abonnee!

Zizanon de Schermer, Sneek

FOTO

Ik kom nou eens niet met een complimentje en ik schrijf ook niet om PEP af te kraken, maar ik heb (wat) kritiek op een zekere J. v. d. K. uit Breda die schrijft of er niet een foto van hem in de PEP kan komen (Pep nr. 38). Ik ben echt niet haatdragend, maar ik vind dit werkelijk DE GROOTSTE ONZIN die ik ooit gelezen heb! Ik vraag toch ook niet of „er geen mogelijkheid bestaat“ dat er een foto van mij in de PEP komt omdat ik zo goed kan voetballen of iets dergelijks! Dan zou iedereen mij uitlachen.

Bram van Splunteren Koog a/d Zaan

OSCAR

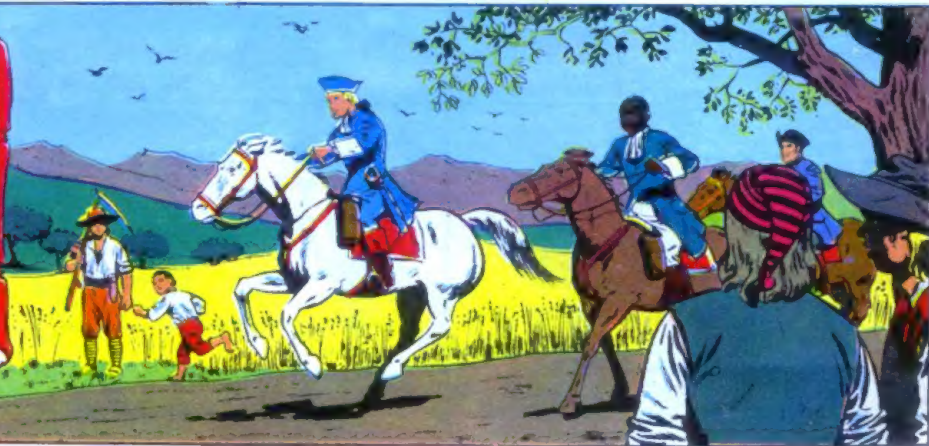
Opera Mundi

door
J. M. CHARLIER
en
V. HUBINON

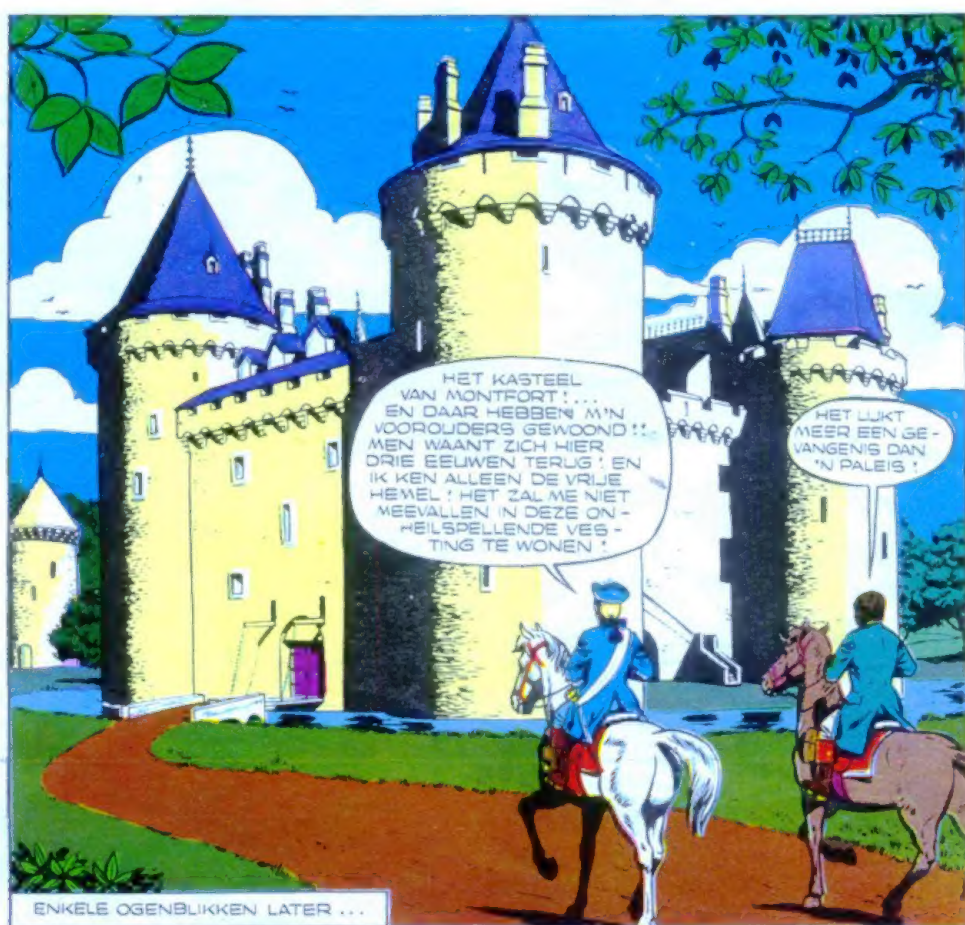
DE ZOOON VAN

OP EEN ZEKERE MORGEN GALOPPEREN DRIE VREEMDE RUITERS, TOT SCHRIK EN ONTSTELTENIS VAN DE BOEREN, OVER DE ZUIDFRANSE LANDWEGEN... ERIK IS MET ZIJN TWEE METGEZELLEN OP WEG NAAR HET LANDGOED, DAT ZIJN RECHTMATIG ERFDEEL IS...

ROODBAARD

Na afscheid van Roodbaard te hebben genomen, gaat Erik spoorlags op weg naar het kasteel van Montfort, waar zijn neef, de graaf van Argout, de scepter zwaait. Erik wordt vergezeld door de sluwe Driepoot en de trouwe Baba.

een avontuur van

MICK TANGY

De onbekende vijanden hebben de grot ontdekt. Tangy en zijn vrienden worden gesommeerd zich over te geven.

ALS JULLIE DIE KOP VAN DE RAKET WILLEN HEBBEN, DAN MOET JE HIEM MAAR KOMEN HALEN! MAAR WIJ ZIJN MINSTENS ZO GOED BEWAPEND ALS JULLIE! EN ER KAN IEDER OGENBLIK HULP KOMEN OPDAGEN!

BLUFFERIJ! IK WEET ZEKER DAT DIE KEREL WAT KLETST OM TIJD TE WINNEN...

JE HEBT GELIJK! ZE ZIJN WAARSCHIJNLIJK DE ENIGE OVERLEVENDE VAN 'T TOESTEL DAT VANMORGEN IS NEERGESCHOTEN! ALS ZE ALARM HADDEN KUNNEN SLAAN, ZOU DIE HULP ER AL GEWEEST ZIJN. VOORUIT!

IN HET DONKER KUNNEN DIE ELLENDIGE FRANSSEN ONS NIET ZIEN, EN ZEKER NIET OP ONS RICHTEN! OP MIJN TEKEN VALLEN WE AAN! GEEF HET DOOR!

IK GELOOF NIET DAT ZE ERIN TRAPPEN! NATUURLIJK PROBEERT DAT BOEVENTUIG ONS IN HET DONKER TE VERRASSEN!

IK DENK DAT WE ZE PAS ZIEN ALS ZE ONS TE PAKKEN HEBBEN!

ALS IK MERK DAT ZE KOMEN, SCHIET IK EEN LICHTKOGEL AF! DIE ZAL ZE VERBLINDEN EN WIJ KUNNEN ZIEN WAAR WE SCHIETEN MOETEN! DAARNA NEEM JIJ HET VAN ME OVER...

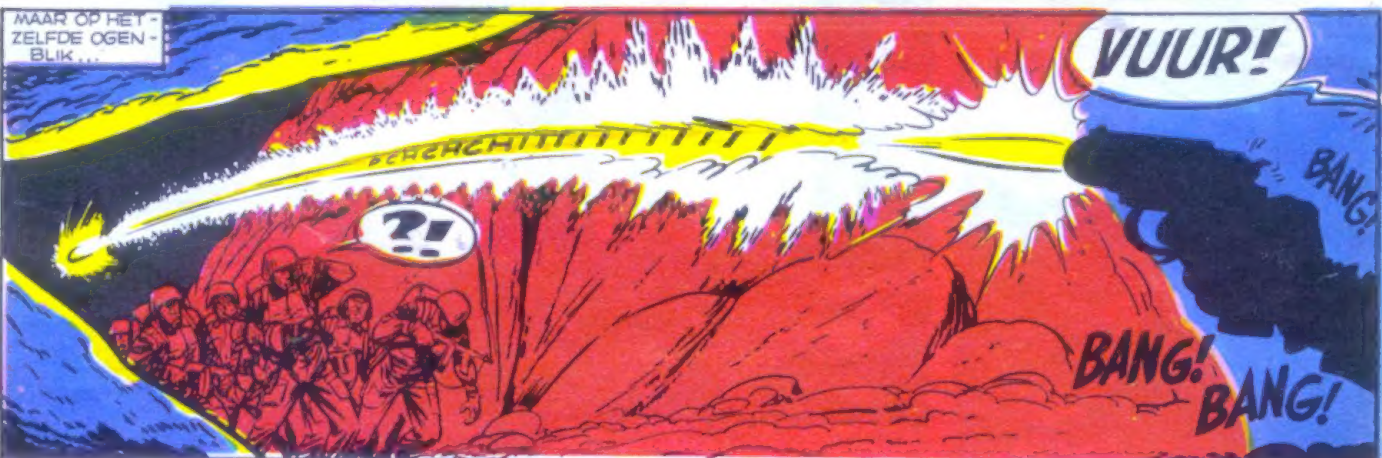
EEN GENIAAL IDEE! ST! IK HOOR ZE!

EN PLOTSE - LING...

JAAAAA=

VOORWAARTS - VAL AAN!

MAAR OP HET ZELFDE OGENBLIK...

VUUR!

?!

BANG!

BANG! BANG!

DAN VALT HET FELLE LICHT VAN EEN TWEEDE KOGEL OVER DE VOLKOMEN VERRASTE PARASCHUTISTEN, DIE HELEMAAL ONGEDEKTD ZIJN...

HOERA! MICK! ZE GEVEN HET OP! ZE GAAN ER VANDOOR!

OP HETZELFDE MOMENT, NIET VER VANDAAR!

LUITENANT! LUISTER! SCHOTEN!

DONDERS! EEN VUURGEVECHT! DAAR WORDT GEVOCHTEN! VOORUIT MANNEN, HAAST JE!

GEWONNEN! WIJ HEBBEN ZE OP DE VLUCHT GEJAAGD! EN MINSTENS VIJF MAN UITGESCHAKELD!

PRACHTIG! MAAR ONZE MUNITIE SLINKT! NOG EEN KEER ZO'N AANVAL EN WE ZIJN ER GEWEEST!

TEK.
A. UDERZO

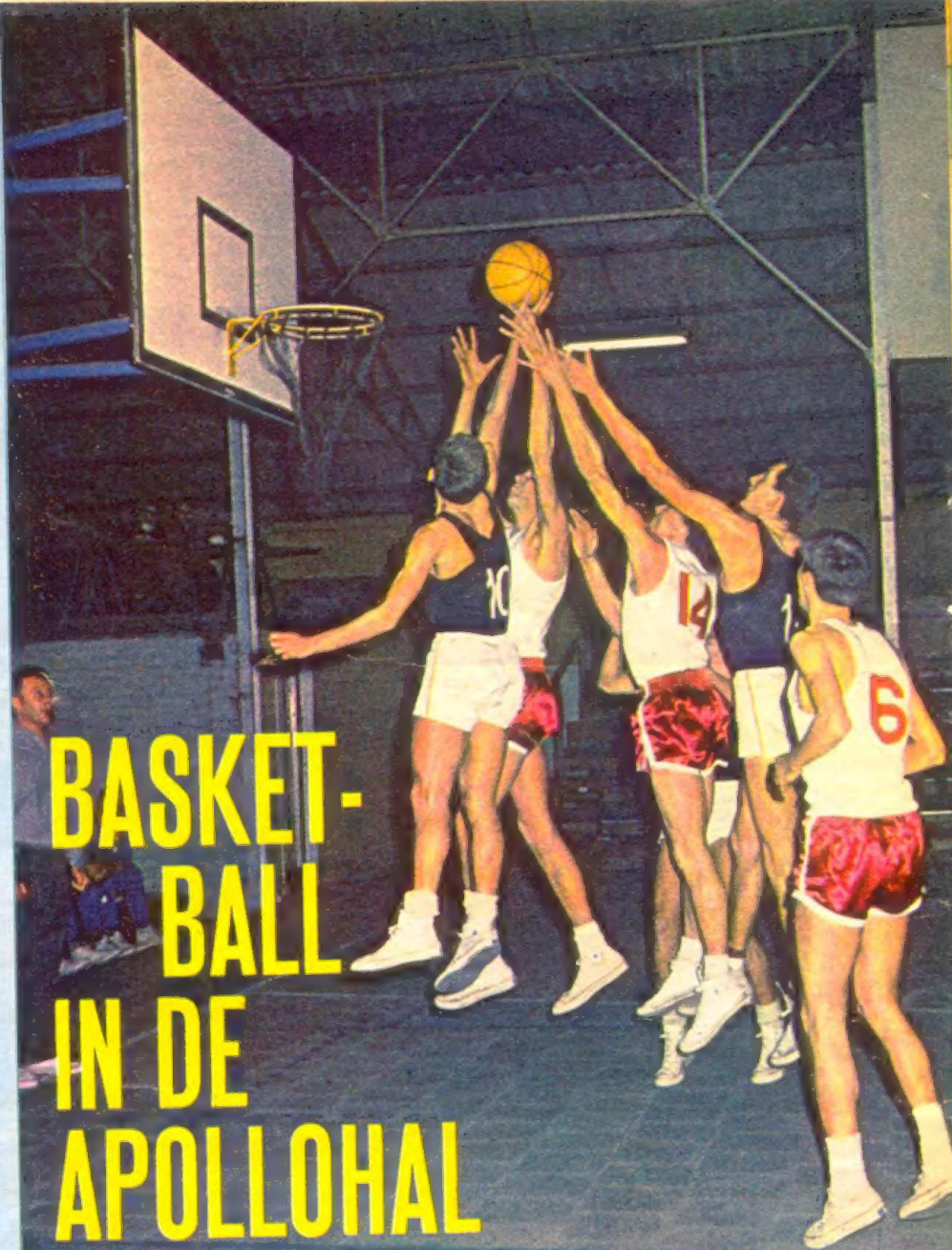

Ook met basketball gaat het spel van Real Madrid weleens buiten de perken.

BASKETBALL werd in december 1891 uitgevonden door een Canadees, ene Naismith. Dat is een bekend verhaal, dat niet opnieuw verteld hoeft te worden. De Amerikanen (Naismith was in de USA werkzaam toen hij zijn „uitvinding“ deed) gingen de nieuwe tak van sport na verloop van enige jaren exporteren, en vonden overal enthousiaste navolgers, zodat al in 1936 basketball op het Olympisch programma verscheen. In Berlijn namen 21 nationale teams aan de wedstrijden deel.

Tussen ± 1900 en 1940 had de sportwereld alle gelegenheid met basketball kennis te maken. Het mag dan ook wel verbazingwekkend worden genoemd dat een sportief volk als het Finse pas tijdens de Olympische Spelen van 1952 tot de ontdekking kwam dat het best een aantrekkelijk spelletje was en dat er geen gezonde reden te bedenken was om het niet eens zelf met de bal en het basket te proberen. De mooie hallen stonden er nu toch! Enkele toevallig in Suomi verblijvende Amerikanen verklaarden zich graag bereid in hun vrije tijd als instructeurs op te treden en zo begon basketball dan zijn opmars in Finland. Tien jaar later versloeg het Finse nationale team dat van Nederland met forse cijfers

De Europa Cup prikkelt ook met basketball de strijd lust, zoals hier tussen de Nederlander Wim Franken (Wolves) en de Fransman Dorigo (Alsace Bagnolet).

BASKETBALL IN DE APOLLOHAL

DOOR BOB SPAAK

Boven en rechts: Basketball is in ieder opzicht een reusachtige sport, vooral wat betreft de lichaamslengte van de spelers, die bij voorkeur de twee meter moet overtreffen.

(96—76). Twee jaar nadien was Finland een van de zes Europese landen die het klaarspeelden zich voor het Olympisch toernooi van Tokio te plaatsen. Men zou de Finnen dus kunnen verwijten dat ze meer dan een halve eeuw nodig hadden om een boeiende en in hoge mate atletische tak van sport als basketball te ontdekken, maar bepaald niet dat ze er lang over gedaan hebben om in de buurt van de Europese top te komen. Ik kom daarop, omdat we deze week andermaal met deze vaardig basketballende Finnen kunnen kennismaken. Dat kan dan gebeuren in de hoofdstedelijke Apollohal, waar Finland een halve competitie speelt met Spanje, België en natuurlijk Nederland. Dan kunnen we zelf constateren dat de mannenbroeders uit Suomi de betrekkelijk korte tijd die ze aan deze sport hebben besteed, uitermate goed hebben gebruikt. En dan hebben we de gelegenheid Karie Liimo, Marti Liimo, Pilkevaarna en vooral de met scherp schie-

fende captain Lampen (hij schoot in het eerder vermelde duel tegen Nederland niet minder dan 44 punten bij elkaar!) aan het werk te zien; spelers die er een jaar geleden het hunne (en dat was niet gering) toe bijdroegen dat ons nationale team met 109 tegen 78 het bos werd ingestuurd. Nu ga ik niet beweren dat dit vierlandentoernooi in Amsterdam bij voorbaat al door Finland gewonnen is. Daar zijn namelijk ook de Spanjaarden, die een heel fijn, soepel en atletisch spelletje spelen, een partijtje dat voortdurend het oog streelt. De Spanjaarden hebben een groot talent voor basketball en ze beschikken over een ruime fantasie. Dit voegt aan hun combinaties een element van verrassing toe waardoor hun optreden bijzonder aantrekkelijk is. Trouwens, Spanje heeft zijn kwaliteiten als basketball-land al duidelijk bewezen. Via... Real Madrid! Men weet zo langzamerhand wel dat de vorstelijk-rijke club uit de Spaanse hoofdstad meer doet dan voetballen alleen. In de toernooien om de Europa Cup (en dan heb ik het nu over basketball) hebben de Madrilenen steeds een vooraanstaande rol gespeeld, mede dank zij de steun van enkele Amerikaanse topspelers, die door Reals machtige man, senior Saporta, ter versterking van het team naar Madrid werden gehaald. Real Madrid won dan ook deze Europa Cup, ondanks verwoede tegenstand van de Russen, die toch ook wel weten hoe basketball wordt gespeeld! Reals uitbinker is Emiliano Rodrigues.

Het eigenaardige is dat Nederland het er tegen deze werkelijk schitterend basketballspelende Spanjaarden nooit slecht heeft afgebracht. Om ter illustratie één resultaat te noemen: in San Sebastian was de uitslag 85-77 in Spaans voordeel en dat duidt, wonderlijk genoeg, niet op het grote krachtverschil dat er in feite wel degelijk bestaat. Goed, de Spanjaarden liggen ons dus, al mogen we hen dan ook niet verslaan.

Van de Belgen hebben we ook nog nooit gewonnen, al wijzen de uitslagen der laatste jaren erop dat het verschil kleiner wordt. Basketball is in België geweldig populair, niet in de laatste plaats natuurlijk omdat er daar heel wat spelers rondlopen die hun vak (ach ja, waarom zouden we het zo niet noemen) uitstekend verstaan. Eygel, René Aarts, Willy Steveniers, Lorrison en de basketballclown Camille Dierckx hebben het publiek iets aan te bieden, nl. een levendig, technisch volwassen spel, dat bij vlagen de internationale top dicht benadert.

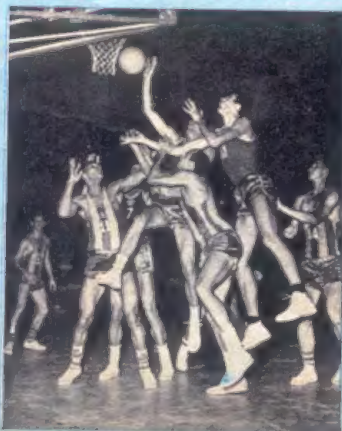
En Nederland? Er zijn toernooien geweest waarin Nederland excelleerde zonder in de prijzen te vallen. Dat klinkt vreemd, maar het is waar. Er wordt in ons land voortreffelijk basketball gespeeld, het ontbreekt ons alleen aan uithoudingsvermogen, aan het vermogen om de volle speeltijd op hoog niveau door te gaan. De Nederlandse teams hebben de nare gewoonte op een bepaald moment weg te zakken, van slag te raken. En tegen de tijd dat iedereen weer precies weet hoe het moet, is de achterstand zo groot geworden, dat er geen inhalen meer aan is. Enfin, van nare gewoonten kun je tenslotte afkomen. De ploeg is onder leiding van dr. Jan Janbroers tot en met voorbereid: men zal misschien in dit vierlandentoernooi met geduchte tegenstanders willen bewijzen dat men niet alleen mooi, maar ook doeltreffend kan basketballen, en dat gedurende de tijd die er voor een wedstrijd staat. Een en ander zal blijken in de Apollohal, waar de talloze fans wel weer voor de sfeer zullen zorgen. Met handen en voeten en onvermoeibare stembanden.

Niet alleen de reikhoogte van de aanvaller moet zo groot mogelijk zijn, ook die van de verdediger. Hij moet immers proberen het doelschot te stuiten, zoals bovenstaande verdediger (in wit shirt) voortreffelijk lukt. Dat niet alleen de Harlem Globetrotters tot lachwekkende basketballfratsen in staat zijn bewijst de komische bokkesprong van de Fransman Mayeur (gestreept shirt) in een duel met Racing Club de Paris.

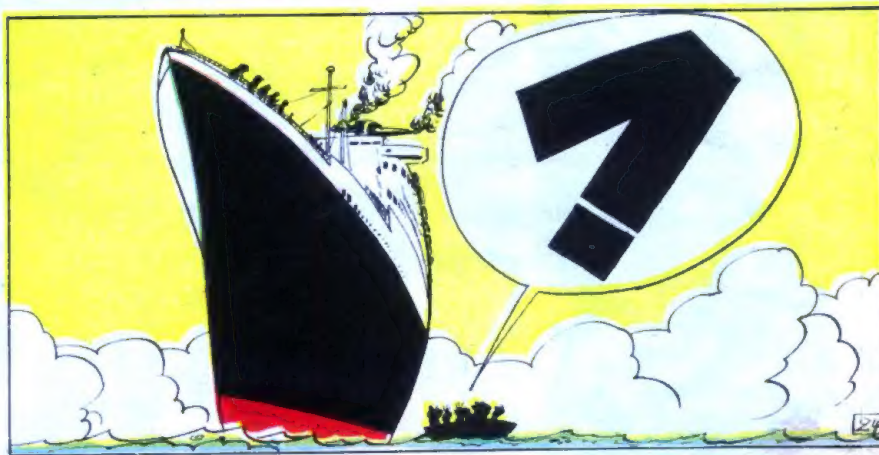
Links en onder: Basketball vereist enorme lenigheid. In de sprong moet men het lichaam nog kunnen wenden; toch mag de hand die de bal draagt, 't richtinggevoel niet verliezen.

Het vliegtuig waarmee Spaghetti en Prosjoetto aan hun vijanden zijn ontkomen, is in zee gestort. Ze dobberen nu rond op een van de vleugels en ontmoeten twee schipbreukelingen.

door ATTA NASIO
en GOSCINNY

taarten voor de sjeik

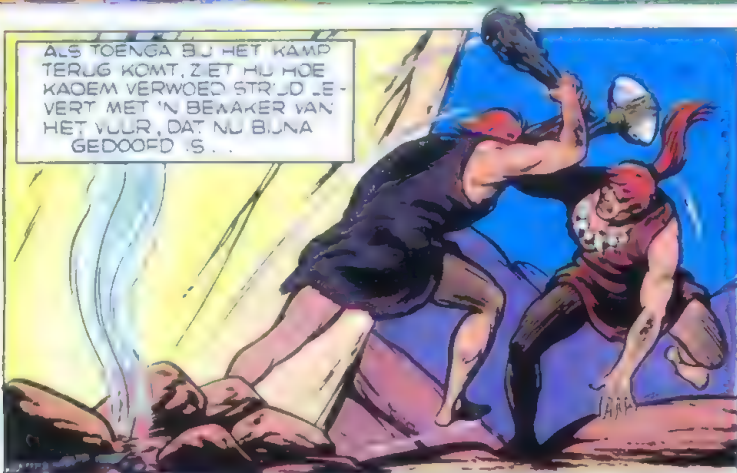
© 1965 Editions Lombard

door
AIDANS

TOENGA EN DE

ALS TOENGA BIJ HET KAMP
TERUG KOMT, ZIET HI HOE
KAOEM VERWOED STRIJDE-
VERT MET 'N BEAAKER VAN
HET VUUR, DAT NU BIJNA
GEDOOFD IS...

VER TEGENSTANDERS HEEFT KAOEM REEDS UITGESCHA-
KELD, MAAR DE LAATSTE ROODE MAN IS BESLOTEN HET
VUUR TOT HET UTERSTE TE VERDEDIGEN...

HET ZAL JE BEROLVEN
DAT JE ONS VUUR
HEBT WILLEN DOVEN,
GHMOER!

KAOEM IS VERLOREN.
IK BEN TE VER OM HEM
TE HULP TE SNELLEN!
WAT MOET IK DOEN?!

PLOTSELING SLAAKT TOENGA EEN
VRESELIJKE KREET GESCHROK-
KEN KIJKT DE ROODE MAN OM...

KAOEM WERPT MET EEN
LAATSTE KRACHTS IN-
SPANNING ZIJN KNOTS...

HAAAA!
GEWELDIG, KAOEM!
DE ROODE MAN IS
ONSCHADELIJK
GEMAAKT!

KAOEM!
BEN JE ER
ERG AAN
TOE?

NEE!
HET IS NIETS!
VLUG, TOENGA,
MAAK HET VUUR
UIT!

ZIEZO!
DE ROODE MANNEN
HEBBEN GEEN
VUUR MEER!

LUISTER! ZE ZIJN ME
OP HET SPOOR! WE MOE-
TEN NIET EEN WEG! VAN
KAOEM VLUCHTEN?

IK VOLG
JE WEL.

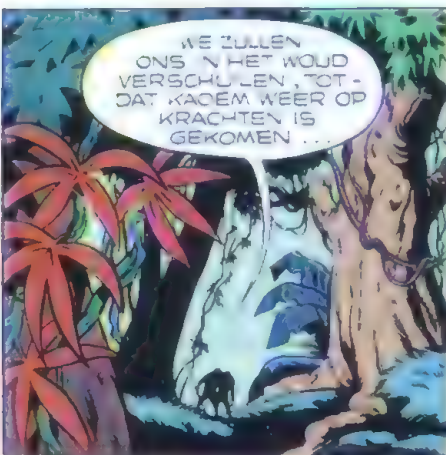
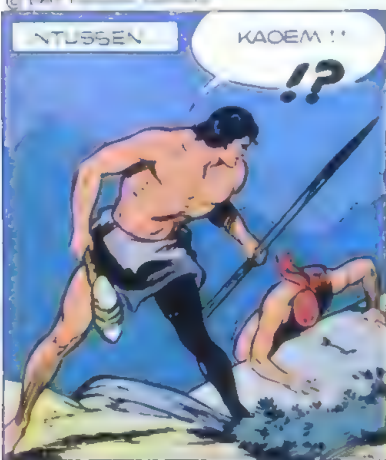

MAAR VLAAG IN DE BUURT
JOERT EEN ANDERE, NIET
MINDER GEVORCHTE VIJAND

RODE MANNEN

Toenga heeft de Rode Mannen bij hun vuur weggelokt en keert nu weer terug om Kaoem te hulp te snellen.

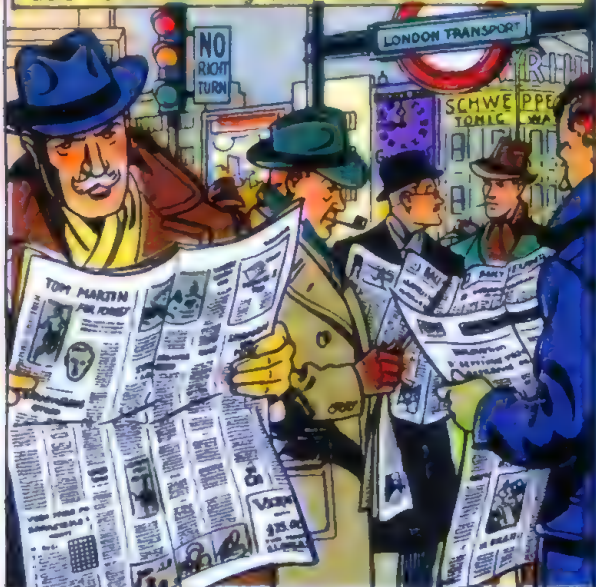

BLAKE en MORTIMER in

HET

Professor Septimus is verdwenen uit de trein die hem naar veiliger oorden moest brengen. De trein zelf ontspoort.

De volgende dag loopt er geen mens zonder de nieuwste krant, waarin de laatste misdaad van het Gele Teken uitvoerig staat beschreven...

N° 11431 ONTVOERING VAN DOCTOR SEP ROORZAAKT EEN VRESELIJKE RAN NELTREIN VAN HARWICH BOTST OP DE TREIN VAN IPSW TEN GEVOLGE VAN SABOTAGE VAN HET SEIN VOOR DE ING VAN DE TUNNEL STOND

...en Chelmsford en Colchester op on-
geveer twee mijlen van het station
van Witham, daar het sein op on-
gelukke ogenblikken la-

ter werd doctor Jonathan S.
ontvoerd door het « Gele Te-
ken » dat bijna onder de ogen van
sein Blake, die speciaal me-
waking van Septimus belc-

Blake, die op de plaats van de ramp is achtergebleven, overlegt daar met inspecteur Kendall wat hen te doen staat...

Hier vinden we geen spoor meer van het Gele Teken... er staan nu overal voetafdrukken...

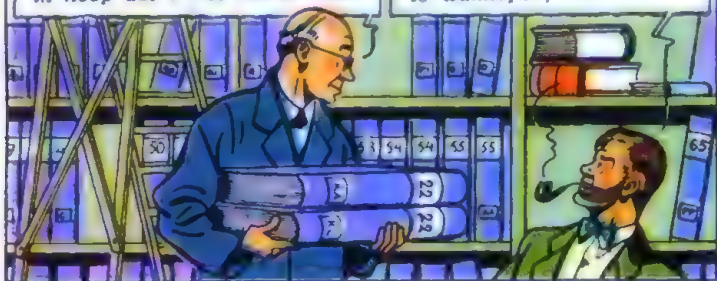
Neel! Onmiddellijk na je telefoontje heb ik alle wegen af laten zetten, maar er is geen spoor gevonden van Septimus of het Gele Teken

Mortimer intussen blijft naartig verder zoeken in de oude jaargangen van de „Daily Mail“...

Hier heb ik 1922, professor... ik hoop dat u het hierin vindt

En ik! Onderhand begin ik te wanhopen, hoor...

Mortimer begint te lezen...

Ik zou Francis graag helpen, maar ik denk dat ik hier nuttiger werk kan doen! Laat ik 'ns kijken...

VER-
DRAAID!

Mortimers oog valt op een groot artikel....

DRAMATISCHE WENDING IN DE ZAAK WADE!

JAMES THORNLEY,
UITGEVER VAN « THE MEGA WAVE »
HET BOEK VAN DR JOHN WADE

VERLIEST HET PROCES DAT HIJ, WEGENS EERROOF, HAD
INGESPANNEN TEGEN DR. R. VERNAY EN DE JOURNALIST
L. MACOMBER EN ZAKT. DOOR EEN BEROERTE GETROFFEN
DOOD NEER BIJ DE UITSpraak VAN HET VONNIS

ONZE lezers herinneren zich nog dat, als gevolg van de publicatie door de Uitgeverij THORNLEY van het boek « The Mega Wave », geschreven door een zekere John Wade, de jonge en briljante Dr R Vernay in « The Lancet » scherpe critiek uitbracht op de inhoud van dit boek en dat, L. Macomber, schrijver van de belovende Wetenschappelijke Rubriek van de « Daily Mail » er veel plezier in vond de zwakke plekken van het boek speciaal te belichten.

Men kan het boek van Dr Wade, inderdaad, niet verdenken omdat het een bijeenroep van zeer duistere en belachelijke theorieën is. Het boek vond slechts één verdere Dr Jonathan Septimus. Wij geven toe dat er moed toe nog was dit werk te verdedigen! Wat er ook van zij, Mr James Thornley, die waarschijnlijk houdt aan zijn reputatie een zonderling man te zijn, heeft, in naam van de schrijver — die zich niet wenst bekend te maken — Vernay en Macomber voor

de rechtbank gebracht wegens eerroof! De zaak werd gisteren in Law Courts afgehandeld voor rechter Calvin en, zoals verwacht, was James Thornley de verliezer. Met leedwezen delen we mede, dat de eerbiedwaardige uitgever bij de uitspraak van het vonnis door een beroerte werd getroffen en ter plaatse de geest gaf. Deze zonderlinge en pijnlijke geschiedenis verwekte veel opschudding vooral in het uit-

Zie je wel! Ik had me toch niet vergist! Ik moet dat boek lezen... volgens mij vind ik daarin de sleutel van het geheim...

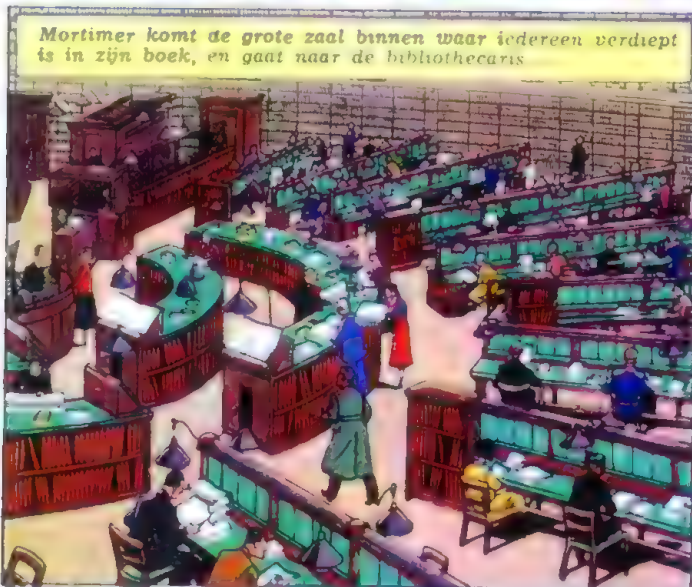
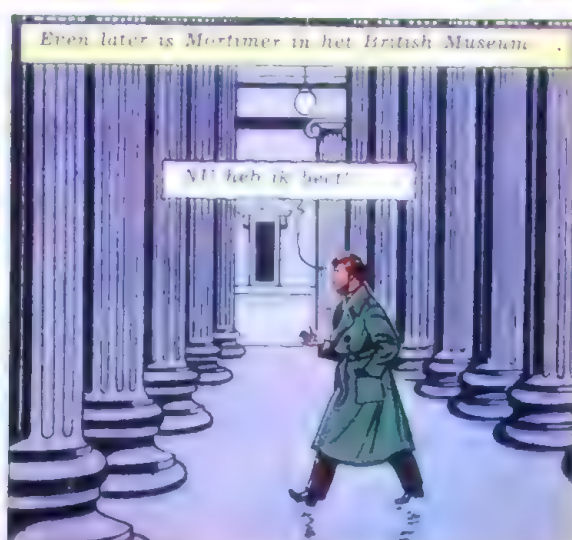
Mr. Stone... Herinnert u zich de zaak-Wade in verband met het boek « The Mega Wave »? Ik zou dat boek 'ns graag willen lezen...

Dat herinner ik me inderdaad... maar het boek is hier niet... het is nergens meer... na de dood van de uitgever is het uit de circulatie genomen... het is niet meer te krijgen.

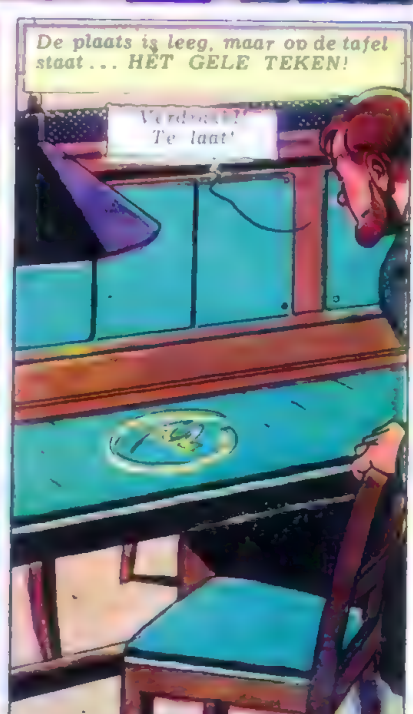
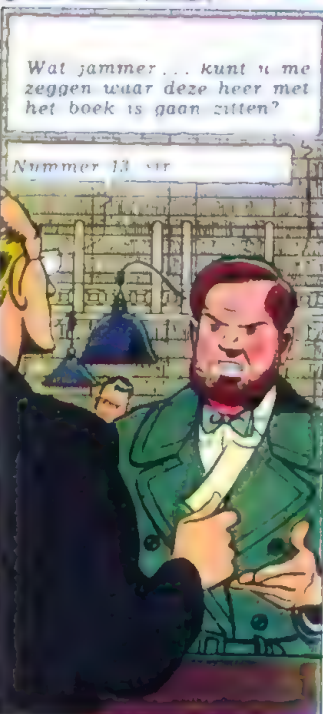

GELE TEKEN

door
E.P. Jacobs

Als de man de titel van het boek ziet

WOORDT VERVOLGD

DE D een variom

WEBER-CARBURATOR

MONTE CARLO, zaterdag 29 mei. De dag vóór de Grand Prix Automobile de Monaco. Racewagens, gebouwd volgens „formule 3”, jagen over het circuit, een van de moeilijkste ter wereld. Een stratencircuit. De wagens snerpen langs de haven, omhoog naar het beroemde Casino, scherpe bocht langs het station, door een tunnel naar de haven. Langs trottoirs, brandkranen, tuintjes, strobelen. In één ronde van 3 kilometer moeten de deelnemers 44 maal schakelen. Toerenteller in het oog houden, ontkoppelen, tussengas, schakelen, koppelen.

Eén deelnemer schakelt niet. Als de geblokte finishvlag valt, heeft hij 24 ronden lang zijn handen niet van het stuur genomen. Het is de Nederlandse coureur Rob Slotemaker in een oranje wagen. Oranje is de racekleur van Nederland. Die kleur is een uitzondering op de internationale circuits. Maar deze wagen is een nog grotere uitzondering. Het is de enige racewagen met automatische transmissie.

Juist door die transmissie, de Daf Variomatic, kan Slotemaker zijn twee jaar oude Alexis naar een fraaie zevende plaats sturen. Twee dingen werden hiermee bewezen: de automatische transmissie is óók in een racewagen een voordeel en de Daf Variomatic is volledig opgewassen tegen het enorme geweld van een moderne formule-racer.

WAAROM AUTOMATISCH RACEN?

EEN van de grootste Amerikaanse races voor sportwagens eindigde met een enorme opschudding. Ver voor alle Ferrari's en Ford GT's eindigde Jim Hall in zijn Chapperal als eerste in de 12 Uur van Sebring. Oorzaak van de opschudding: zijn wagen had een potige chevroletmotor en een doodgewone automatische versnellingsbak! Wat voor voordeel heeft een race- of sportwagen toch van zo'n automatische transmissie? Eigenlijk precies hetzelfde als een gewone auto. De coureur kan zijn aandacht geheel bij het rijden houden. Bovendien is het in een racewagen erg moeilijk om op het juiste moment te schakelen. Racemotoren krijgen hun vermogen pas bij heel hoge toerentallen. Schakelt de rijder te

vroeg, dan heeft de motor nog geen kracht, schakelt hij te laat, dan kan de motor door te hoge toerentallen worden beschadigd.

De man die de voordelen van de Variomatic voor een racewagen zag, was Henk van Zalinge, een Bussumse bouw- en sportwagens en tevens coureur. Hij kwam in het najaar 1963 naar Eindhoven met het voorstel de Daf-transmissie in een formule-3-racewagen te bouwen. Formule-3-wagens hebben een inhoud van hoogstens 1000 cc, één carburateur en geen bovenliggende nokkenassen; zij zijn grotendeels opgebouwd uit onderdelen van gewone personenwagens.

Van Zalinge vond een enthousiast gehoor bij Martin van Doorne, zoon van Daf-stichter „Huub” van Doorne. Twee man werkten hard mee: Daffodil-ontwerper Boudewijn en variomatic-specialist Hendrikse. In een Engelse Alexis-racewagen met fordmotor nam de variomatic de plaats in van de vijfversnellingsbak.

Al bij de eerste (gehelme) proeven op het Belgische circuit van Zolder bleek de Variomatic bij de racewagens te passen als een pijl bij een boog.

VERPLICHTE OLIEVANGPOT
VOOR ONTLUCHTING
MOTOR EN TRANSMISSIE

“SECUNDAIRE” VARIOMATIC

“PRIMAIRE” VARIOMATIC

VERSTEL-SCHROEF
PRIMAIRE VARIOMATIC

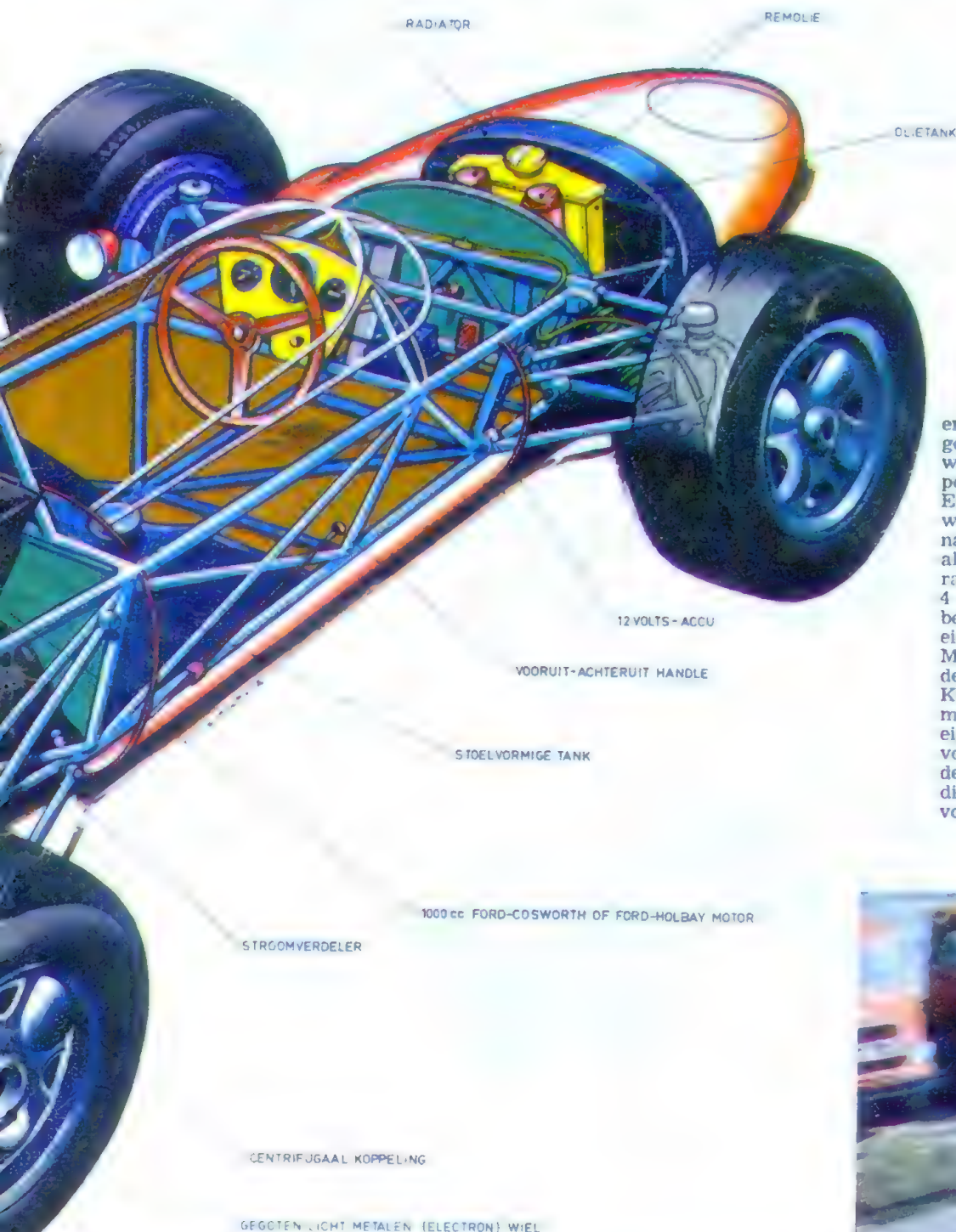
HOE ZIET ZO'N WAGEN ER UIT?

MODERNE racewagens zijn uiterst slanke capsules, die nauwelijks boven de banden uitsteken. De rijder past precies in een soort ligstoel; zijn valhelm komt nog geen 85 cm boven het asfalt. De rugleuning is... de benzinetank. Tussen zijn voeten staat een smalle accu, die de stroom voor de startmotor levert. Rechts daarvan zitten gas- en rempedaal, links heeft de Daf-racer een vaste voetsteun in

plaats van een koppelingspedaal. Het stuur is klein als van een speelgoedauto. Erachter staan 3 instrumenten: toerenteller, thermometer en oliedrukmeter. Aan de rechter zijkant zit een trekknop met 3 standen om de Variomatic te bedienen: vooruit, neutraal, achteruit.

DAF RACEWAGEN

Automatische verrassing

en natuurlijk onafhankelijk geveerd. Schijfremmen op alle wielen zorgen voor het stoppen.

Eén probleem hadden de bouwers: zou de Daf-racer internationaal worden goedgekeurd als formule-3-wagen? Een racer uit die klasse mag maar 4 versnellingen vooruit hebben en de Daf heeft een oneindig aantal versnellingen... Maar de mannen van de Nederlandse Automobiellclub, de KNAC, verdedigden de Daf met de stelling dat deze wagen eigenlijk maar één versnelling vooruit heeft. In ieder geval is de Daf race-wagen de enige die net zo hard achteruit als vooruit kan rijden!

Zoals bij alle moderne racewagens zit de motor direct achter de rijder. Het is een Ford-motor van 997 cc, die rechtstreeks uit de Anglia stamt. Maar de Engelse specialisten hebben er „iets” aan gedaan. In plaats van 41 levert de motor nu ruim 95 pk, waarvoor hij 8600 omwentelingen per minuut moet maken. De motor zit schuin in het chassis.

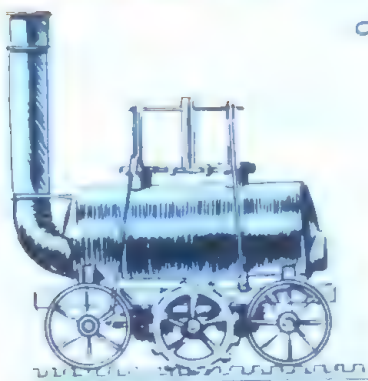
Net als bij de Daffodil zit achter de

motor een centrifugaalkoppeling, die bij een bepaald toerental aangrijpt. Bij de Daffodil is dat 800 t.p.m., bij de racer maar liefst 4700 t.p.m. Daarachter zit de Variomatic, maar... achterstevoren! Een korte as loopt naar het verdelerhuis dat de primaire schijven aandrijft. Vandaar lopen de riemen naar voren, naar de aandrijfasssen van de achterwielen. Die wielen zijn gegoten van speciaal lichtmetaal

de ijzeren weg

door
Y. DIAL
en
L. & F. FUNCKEN

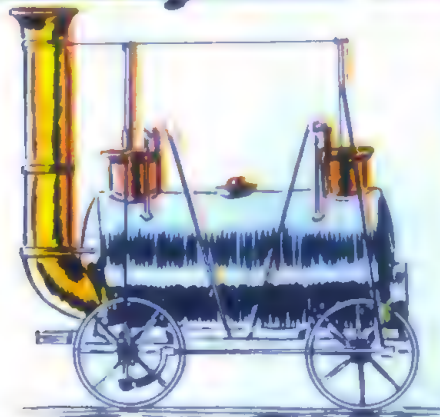

LOCOMOTIEF MET TANDWIEL VAN BLENKINSOP (1811)

MINISTER CHARLES ROGIER

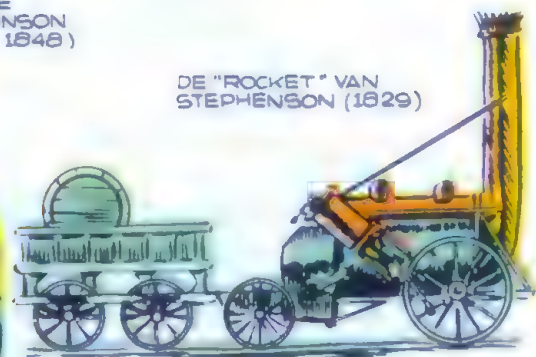
LOCOMOTIEF VAN BRUNTON (1813)

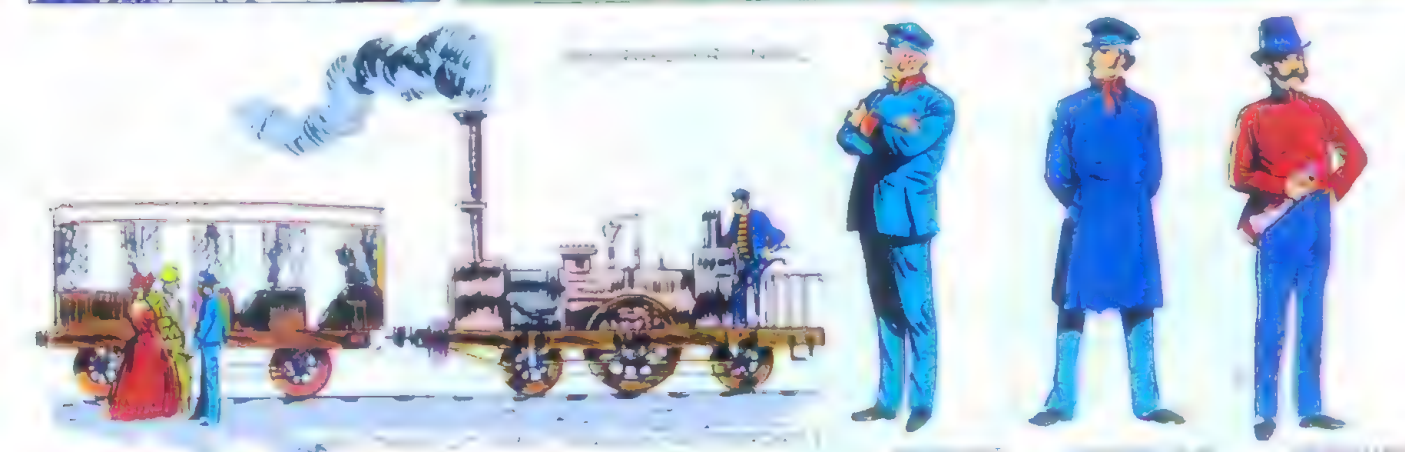
LOCOMOTIEF MET KOPPELWIELEN
VAN STEPHENSON (1815)

GEORGE
STEPHENSON
(1781 - 1848)

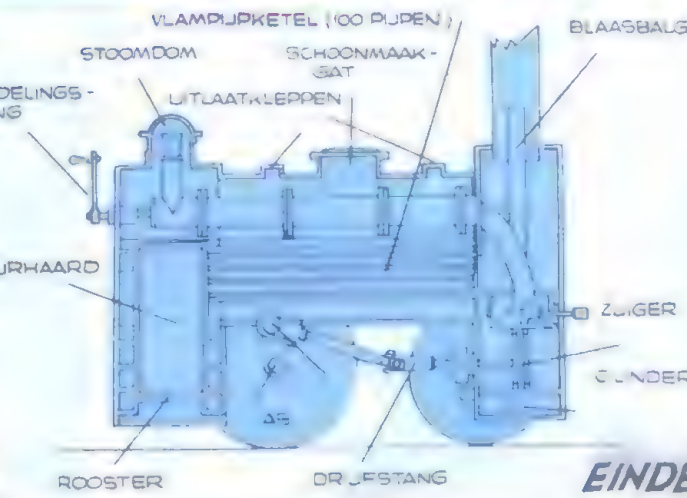
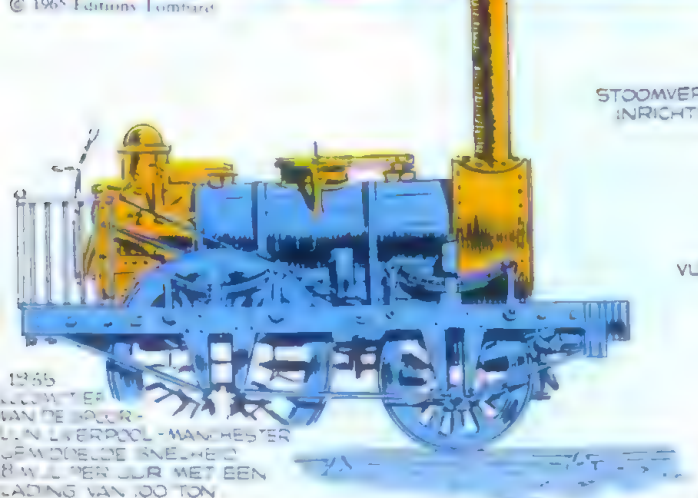

DE "ROCKET" VAN
STEPHENSON (1829)

© 1965 Editions Lombard

EINDE

Arendsoog en Witte Veder

HET RAADSEL VAN DE RODE RIVIER

WAT VOORAF GING:

De farm van Tom Landoon is een begeerd object voor een bende die onder aanvoering staat van een geheimzinnige leider. Turming en Leffy proberen chantage te plegen op Tom Landoon, maar Arendsoog en Witte Veder luisteren het gesprek af. Ze besluiten de twee schurken te volgen.

HET was niet moeilijk voor Arendsoog en Witte Veder om het verse spoor van Turming en Leffy te volgen. Ongeveer een kwartier reden zij in oostelijke richting. Toen hield Witte Veder plotseling zijn rijdier in en steeg af. Terwijl Arendsoog toekeek, onderzocht hij de grond nauwkeurig. „Zij hier uit elkaar gaan,” concludeerde hij. „Eén spoor gaan naar zuiden, ander spoor gaan naar noorden.” „Met andere woorden,” mompelde Arendsoog, „een van de twee rijdt nu in de richting van Hammerston. De ander in de richting van Turming's ranch. Ze maken het ons niet gemakkelijk...”

„Leffy rijden naar Turming-ranch,” meende Witte Veder, die het ene spoor nogmaals onderzocht. „Mij hebben gezien op erf van Silver-ranch paard van Leffy missen een hoef...”

Arendsoog knikte. Toen zij vanuit het raam op de eerste verdieping van de ranch de schurken nakeken, was het hem ook opgevallen dat Leffy's paard een beetje kreupel liep. „Leffy gaat dus terug naar de ranch,” zei hij in gedachten. „Waarschijnlijk is hij er in-tussen zelf ook achter gekomen dat zijn paard geen grote afstanden meer kan afleggen... Maar Turming...? Waar gaat hij naartoe...?”

„Jij denken hij gaan naar Jef Hunting?”

Arendsoog glimlachte. De Indiaan had zijn gedachten precies geraden. „Ik had een stille hoop dat Turming ons eindelijk de schuilplaats van Jef Hunting zou wijzen,” knikte hij. „Maar nu hij in de richting van Hammerston rijdt, begin ik te twijfelen... Het zou wel erg brutaal van Jef zijn als hij zijn schuilplaats in de stad zou kiezen.” Hij zweeg even en staarde over de prairie. „Er zal niets anders opzitten dan weer uit elkaar te gaan, boy,” zei hij dan. „Jij kunt je in Hammerston niet vertonen en dus lijkt het me het beste als jij achter Leffy aangaat. Kijk of hij inderdaad naar de ranch gaat en of hij daar blijft... Ik volg Turming. We zien elkaar weer voor de avond valt op de Silverranch, O.K.?”

„O.K.!” antwoordde Witte Veder kort. Hij steeg weer op en even later reden de twee vrienden weg, ieder in een andere richting.

Toen hij Hammerston in de verte zag liggen, klopte Arendsoog Lightfeet op de hals. Hij moest de afstand tussen hem en Turming verkleinen. Een paar minuten joeg Lightfeet op topsnelheid over de heuvels. Toen zag Arendsoog de schurk plotseling vlak voor zich. Hij was door een groepje bomen aan het oog onttrokken geweest. Toen ook Arendsoog het bosje achter zich had gelaten, bleek dat Turming nog maar een voorsprong van ongeveer honderdvijftig meter had.

„Goed zo, boy,” maakte de cowboy zijn rijdier een compliment.

Eenmaal in Hammerston verkleinde hij de afstand nog meer. Hij vroeg zich af of Turming in de stad moest zijn of er slechts doorheen reed. Hij kreeg al spoedig antwoord op deze vraag. Voor het huis van Eagle in de hoofdstraat steeg Turming af.

„Onze vrienden houden kriegsraad,” mompelde Arendsoog. Hij wendde Lightfeet en reed een zijstraat in. Na een meter of dertig steeg hij af. In de schaduw van een boom liet hij zijn paard achter en wandelde dan terug naar de hoofdstraat. Schuin tegenover het huis van de advocaat leunde hij tegen de muur van een shop, trok zijn hoed iets over de ogen en draaide een sigaret.

DOOR P. NOWEE

ILLUSTRATIE:

HANS KRESSE

Het was heet. De zon deed de lucht in de hoofdstraat trillen. Het was opvallend stil in de stad. Iedereen die niet per se buiten moest zijn, bleef binnenshuis.

Een kwartier, twintig minuten bleef Arendsoog op zijn post. Turming had lang werk! Wat zouden de rancher en de advocaat te bespreken hebben?

Ineens ging er een schok door Arendsoog. Veronderstel dat Jef Hunting's schuilplaats hier was... Hier, in het hol van de leeuw, in het huis van Eagle in het hartje van Hammerston...! Oh, één ding stond als een paal boven water: niemand zou hem hier zoeken. Zo onopvallend mogelijk liep Arendsoog de zijstraat weer in. Lightfeet kwam hem reeds tegemoet. Snel steeg de cowboy op en in een grote boog reed hij om het huis van Eagle heen naar de herberg „Troef Aas“.

De herbergier, die er al aardig aan gewend raakte dat Arendsoog op de vreemdste ogenblikken kwam en ging, verbaasde zich niet toen de cowboy plotseling voor hem stond.

„Ik vroeg me al af waar je zat,“ lachte hij. „Je hoorde al zo'n beetje tot de stamgasten...“

Arendsoog gunde zich geen tijd om erop in te gaan. Hij wees op de kijker die hij aan een leren riem om zijn nek had hangen. „Ik zoek een plaatsje vanwaar ik Eagles huis in de gaten kan houden...“

De herbergier stelde geen vragen. „Loop maar naar boven. Twee trappen op. Kamer 9 aan de voorkant.“

Arendsoog holde de trap op. Kamer 9 lag ideaal! Tussen de huizen in de zijstraat door zag hij de achtergevel van Eagles huis. Hij deed de ramen open en sloot de gordijnen. Hij stelde zijn kijker in en tussen een kier van de gordijnen door probeerde hij het huis in de lenzen te vangen.

Daar had hij het! Systematisch onderzocht hij de achtergevel. Beneden zaten de luiken nog steeds voor de ramen, maar de balkondeuren op de eerste verdieping stonden wijd open. De achterkant van het huis lag in de schaduw en daardoor was het vertrek dat Arendsoog zo goed kende, één donkere vlek. Maar onze vriend had zijn bijnaam niet voor niets van de Indianen gekregen! Toen zijn ogen gewend waren aan de donkere achtergrond, ontwaarde hij een paar schimmige gestalten. Het waren er twee. Alsof zij

Arendsoog ter wille wilden zijn, wendelden de gestalten naar het balkon. Onze vriend herkende ze onmiddellijk: Turming en Eagle... Het gesprek scheen nu te gaan over de tuin van de advocaat, want de man wees naar beneden en maakte brede armgebaren. Arendsoog richtte de kijker op het gezicht van Turming. Minutenlang bestudeerde hij de man. Turming had iets onderdanigs, vond hij. Het was duidelijk dat hij alleen maar luisterde naar Eagle omdat dit van hem werd verwacht. De belangstelling die hij toonde, was gemaakt. Vreemd. „Je zou bijna de indruk krijgen dat Turming bang is voor Eagle,“ mompelde Arendsoog. „Wat zeg je?“ klonk een stem achter hem.

Arendsoog draaide zich om. Hij had de herbergier niet naar boven horen komen. Hij schudde het hoofd. „Nee, ik dacht hardop... Het viel me net op dat Turming zo onderdanig doet tegen Eagle... Alsof hij bang is voor hem...“ „De baas van de Turming-ranch?“ vroeg de herbergier. En zonder het antwoord af te wachten, ging hij verder: „Nu je het zegt... Vorige week zag ik ze samen in de hoofdstraat. Turming gedroeg zich alsof hij de slaaf en Eagle de meester was...“

„Dat is precies wat ik bedoel!“ knikte Arendsoog.

„Ik keek helemaal vreemd op, omdat Turming er bepaald niet het mannetje naar is om onderdanig te doen. Over het algemeen gedraagt hij zich juist alsof hij de wereld gemaakt heeft.“ Arendsoog gaf geen antwoord. Door de kijker had hij gezien dat Eagle en Turming elkaar een hand gaven. De advocaat klopte Turming joviaal op de schouder. Toen stapten de twee mannen terug in de duisternis van de kamer.

Arendsoog kwam in actie. „Bedankt voor je inlichtingen!“ riep hij tegen de herbergier. Hij rende de kamer door en de trap af.

De eigenaar van „Troef Aas“ keek naar de plaats waar Arendsoog nog geen seconde tevoren had gestaan. „Heb ik het niet gezegd... Precies een duveltje-uit-een-dooze...“

Arendsoog zat reeds in het zadel. Door een smal steegje reed hij naar de hoofdstraat. Turming steeg juist op. In dezelfde richting waaruit hij gekomen was, verliet hij Hammerston weer.

Twintig minuten volgde Arendsoog de rancher. Toen was hij ervan overtuigd dat hij naar de Turming-ranch terugkeerde. Hij hield Lightfeet in. Het had geen zin om nog langer achter de schurk aan te gaan. Witte Veder hield immers de ranch in de gaten en zou Turming zeker zien komen. Hij keerde Lightfeet en reed terug naar Hammerston.

Vóór de avond moest hij nog een bezoek afleggen...

Het was lang geleden dat mrs. Landoon zoveel gasten aan tafel had. Aan het einde van de middag was Arendsoog teruggekeerd op de Silver-ranch en hij had bezoek meegebracht. Sheriff Feather en zijn deputy (hulpsheriff) Hank.

„Ik weet nog steeds niet wat ik ervan denken moet, Tom,“ zei Feather tegen zijn gastheer. „Ik geef toe dat het een vreemde geschiedenis is, maar toch...“ „Luister eens Dean,“ antwoordde Tom Landoon, die de sheriff bij zijn voorname noemde. „Is dit niet genoeg...?“ Hij sloeg met de vlakke hand op de koopakte die Turming achtergelaten had. „Hier moet ik mijn handtekening

onder zetten... Ik móét het... Een mooi bod, zei hij. Tienduizend dollar! Jij weet net zo goed als ik dat de ranch een veelvoud hiervan waard is.”

„Maar je hoeft je handtekening toch niet te zetten!“ wierp Feather tegen. „All right, Turming probeerde je te chanteren. Maar die hele kwestie is nu toch opgelost. Deze cowboy en zijn Indische vriend,“ hij wees op Arendsoog en Witte Veder, die inmiddels ook teruggekeerd was, „kunnen getuigen dat je zoon Mike de bank niet beroofd heeft. Waar maak je je nog zorgen om? Als Turming komt, zeg je gewoon: nee!“

Arendsoog zuchtte diep. „Sorry sheriff,“ begon hij, „maar ik dacht dat je er wel een avondje voor over zou hebben om Jef Hunting te pakken te krijgen... Bovendien zou het ook geen kwaad kunnen als Eagle en Turming met zijn mannetjes een tijdje achter slot en grendel gingen...“

„Jef Hunting is dood en die anderen kan ik niets maken,“ gromde de sheriff. „Deze koopakte op zich is volkomen in orde. O.K., het bedrag dat erin staat, is laag, maar is dat strafbaar? En verder is er niemand bij geweest toen Turming je chanteerde... Je hebt geen getuigen!“

„En wij dan?“ vroeg Arendsoog nuchter. Hij ergerde zich aan het zelfverzekerde optreden van de man.

Mike kwam de kamer binnenstormen. „Ze komen!“ riep hij.

Een paar seconden sprak niemand een woord. „Naar boven,“ nam Arendsoog dan de leiding. „Over een paar minuten heb je alle bewijzen die je hebben wilt, sheriff!“

Het gesprek vond plaats in dezelfde kamer waar Landoon die morgen Turming ontvangen had. Deze keer was de rancher niet alleen. Eagle vergezelde hem.

Tom Landoon wilde het woord nemen, maar de geraffineerde advocaat nam het heft stevig in handen. „Ik zal vanavond het woord voeren namens mijn cliënt, mister Turming,“ zei hij. „Ik heb begrepen dat u de Silver-ranch wilt verkopen, mister Landoon?“

Tom Landoon was heel even overrompeld. De wetenschap echter dat vlak boven hem sheriff Feather lag te luisteren, gaf hem zijn zelfvertrouwen terug. „Ik moet u helaas zeggen dat u voor niets bent gekomen,“ begon hij. „Ik ben niet van plan de Silver-ranch te verkopen...“

„Landoon, denk aan je zoon...“ gromde Turming, die verwacht had dat Tom tenslotte toch door de knieën zou gaan. „Ik ben niet bang, mister Turming. Gaat u gerust naar de sheriff. Ik merk namelijk dat u nog niet weet dat deze hele kwestie van de baan is.“

Turming vloekte als een ketter. Hij kwam overeind en leunde voorover op de schrijftafel. „Als jij nu niet...“

Eagle trok hem terug in zijn stoel. Het gezicht van de advocaat was een grauw masker geworden. „Dacht je dat je ons verslagen had, Tom Landoon,“ siste hij. „Ik zal uit een ander vaatje tappen... Je tekent nú... anders...“

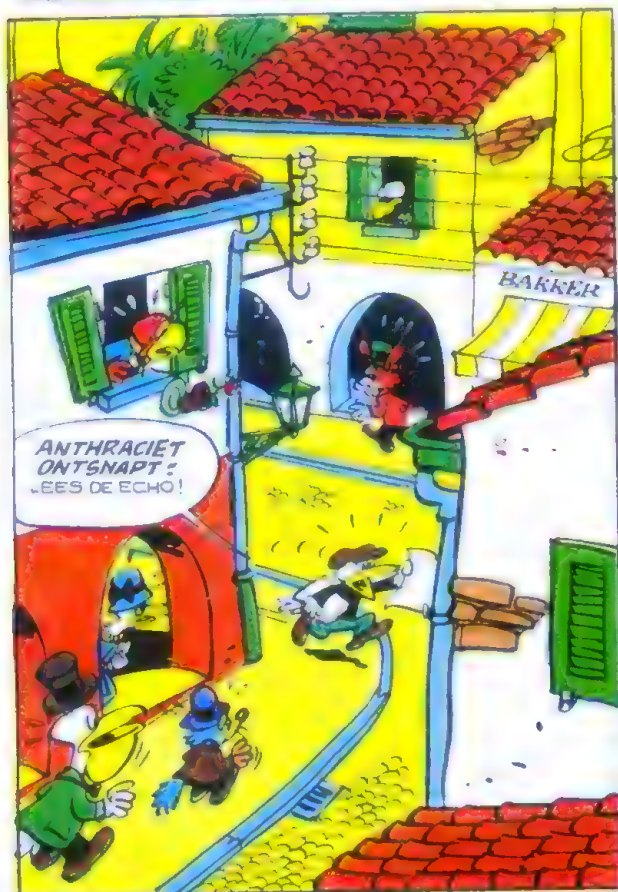
„Anders?“ vroeg Tom Landoon, terwijl hij overeind kwam. „Wat anders, mister Eagle?“

In Eagles hand lag plotseling een revolver... „Voor mijn antwoord heb ik geen woorden nodig,“ antwoordde hij ziedend.

Op dat moment klonk boven zijn hoofd een vreselijk gestommel...

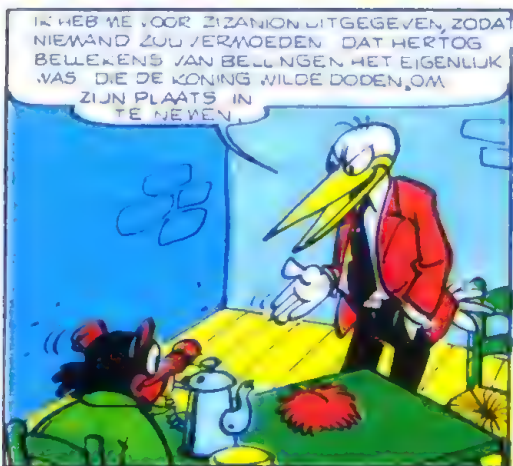
WORDT VERVOLGD

DE VOLGENDE DAG GAAT HET NIEUWS VAN DE ONTSNAP-
PING VAN ANTHRACIET AUS EEN LOPEND VUURTJE ROND

DE VERSCHRIKKELIJKE

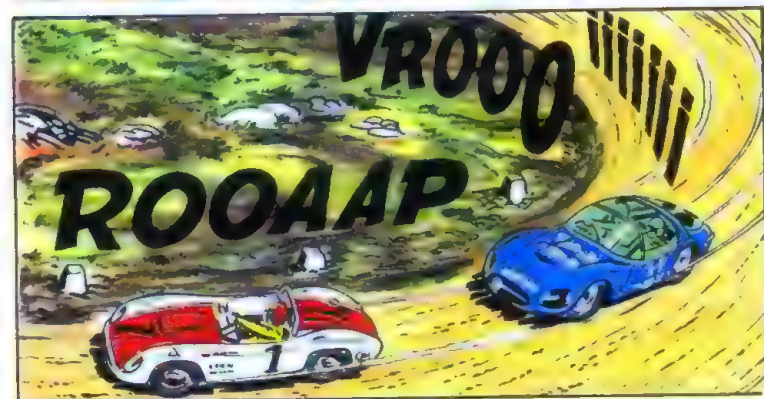
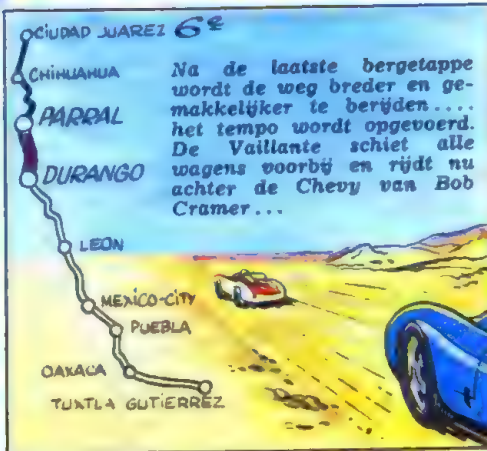
Zizanion is erin geslaagd Anthraciet te bevrûden. Nu heeft hij een handlanger!

HET VERRAAD VAN

Door toedoen van Cramer en zijn bende werd Steve gearresteerd. Maar niet voor lang...

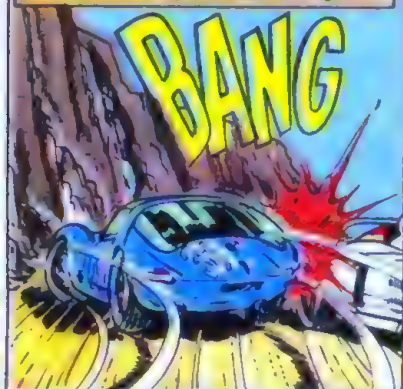

STEVE WARSON

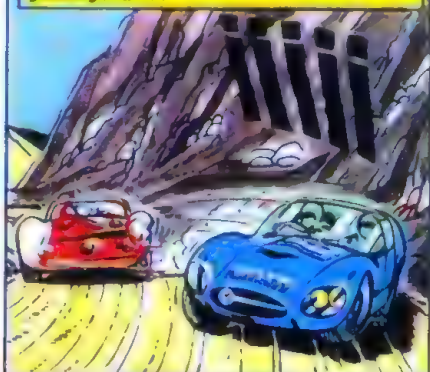

...raakt net nog de andere wagon...

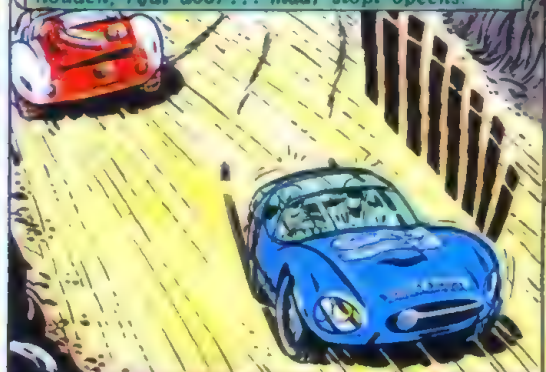
BANG

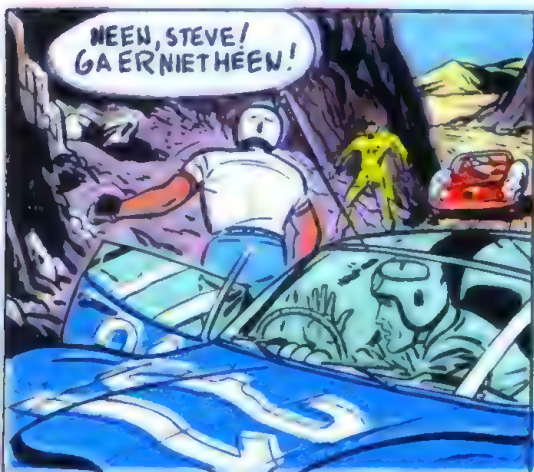
...en wordt met een klap weg-geslingerd...

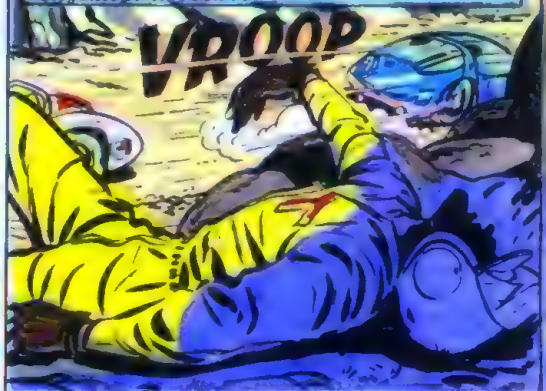
Steve slaagt erin de Vaillante op de weg te houden, rijd door... maar stopt opeens!

NEEN, STEVE!
GA ERNIETHEEN!

Enkele ogenblikken later zetten ze de race voort, nadat ze zoveel mogelijk de deuken uitgeklopt hebben...

VROOP

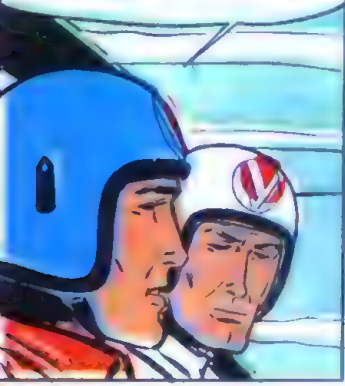
PARRAL! Tweede overwinning van de Vaillante 31.

Hallo! Hallo! We vernemen zojuist dat Bob Cramer de race opgeeft... hij werd op twintig meter afstand van zijn wagon bewusteloos aangetroffen... Zijn gezicht vertoont kneuzingen... hij wil geen verklaring afleggen...

© 1965 Editions Lombard

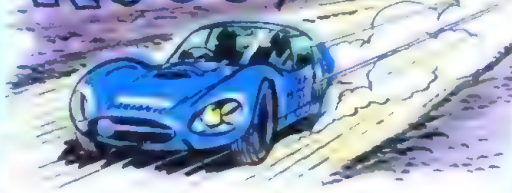
Denk je dat je me nu alles kunt vertellen, Steve?

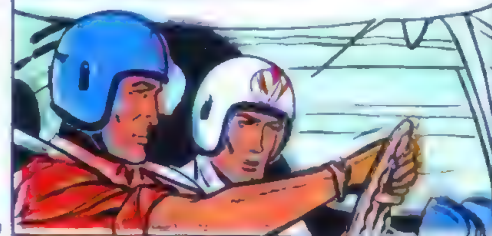
Terwijl Michel 250 km per uur rijdt, vertelt Steve...

Toen ik terugkwam in de V.S., namen mijn tegenstanders contact op met me... ze wilden niet dat de Vaillante zou winnen... Eerst vertelden ze dat een Amerikaan solidair moest zijn...

ROOOOAAAAN

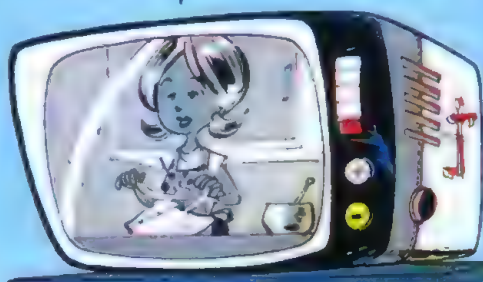

Ik zei dat ik een contract had. Toen wilden ze me omkopen! Ik weigerde natuurlijk... Daarna kwamen de bedreigingen... stel je voor! Ze wilden me als spion aangeven... ik wilde het eerst niet geloven, maar Hartway is er de man niet naar, met loze dreigementen te slingeren! Moet je horen wat hij met zijn kliek, waar Cramer ook bij hoorde, bekooktoofd had...

Ton en Tineke

OP DE BORST VAN DE KIP LEGT U EEN REEPJE ONTBIJT -
SPEK ... KIJK, ZO!

U BEBOTERT DE KIP MET EEN DUN LAAGJE ROOM-
BOTER EN LEGT HEM IN EEN VUURVASTE SCHOTEL
... KIJK, ZO!

EN NU ZET U DE KIP IN DE OVEN, .. KIJK, ZO!

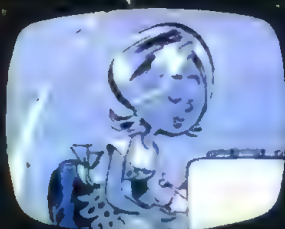

OVER DRIE KWARTIER ZIEN WIJ ELKAAR TERUG ... UW KIP
IS DAN HEERLIJK GOUDBRUIN GEBRADEN EN INTUSSEN
DRAAIEN WIJ HIER IN DE STUDIO EEN GEZELLIG PLAAJTJE
...

45 MINUTEN LATER ...

DAMES, OPGELET! WIJ
DOEN DE OVEN OPEN
EN
MMMMMMMM...

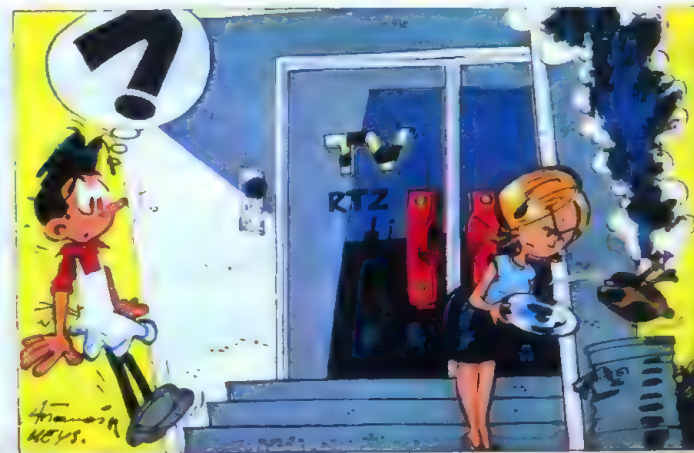

LEKKER, HEERLIJK!

**WAT
EEN
RAMP!**

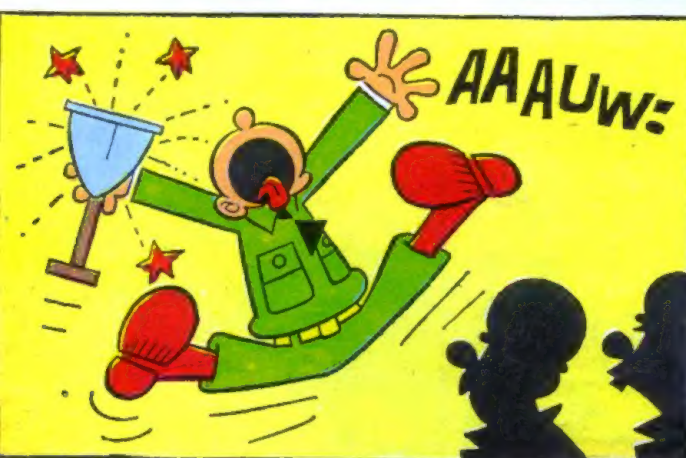

MAAR IK ZAL DAT MENS EENS VERTELLEN WAT IK OVER
HAAR KOOK KUNST DENK! IK HEB HET PRECIES ZO GE-
DAAN ALS ZIJ ...

© 1965 E. J. J. Lombard

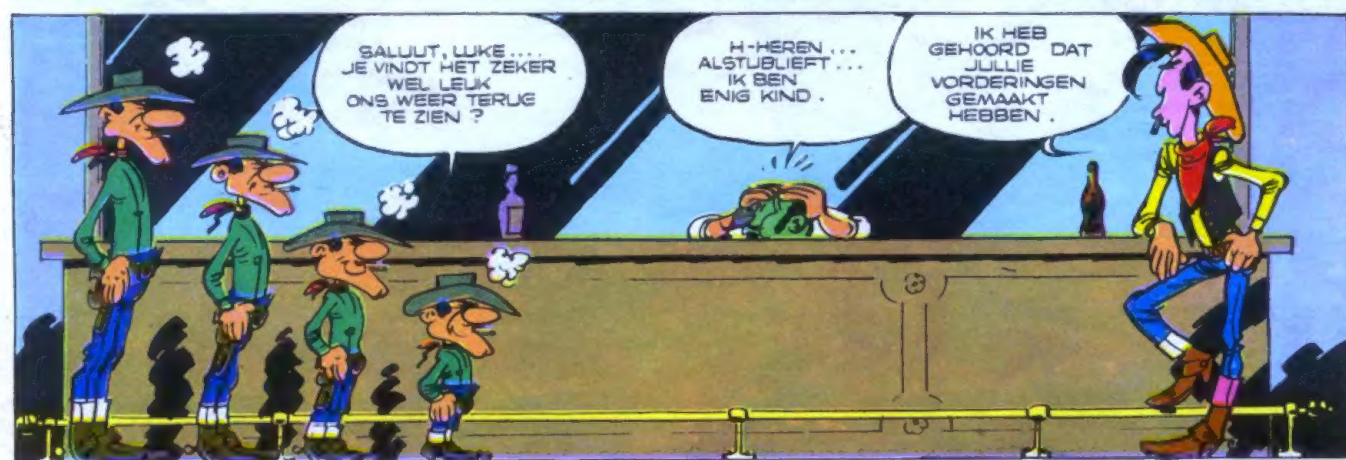
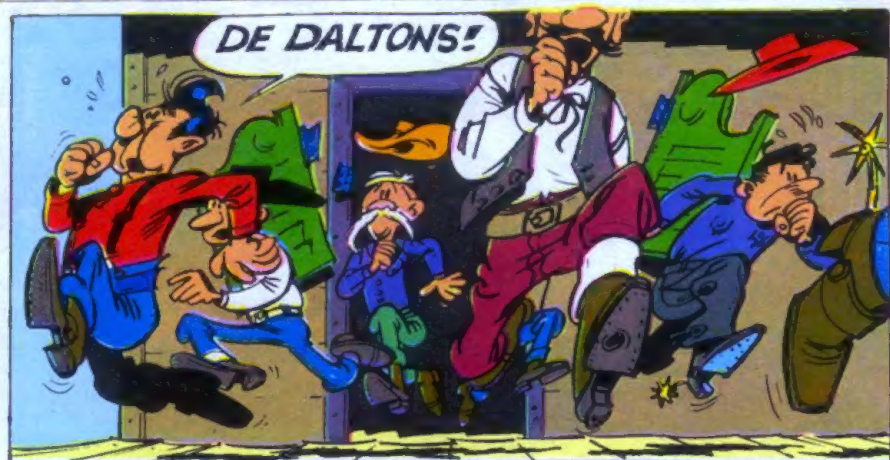
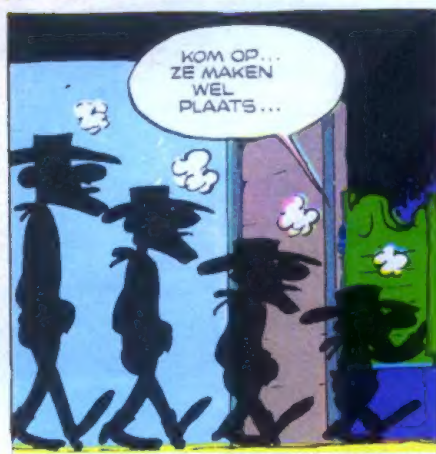
Flippie Flink

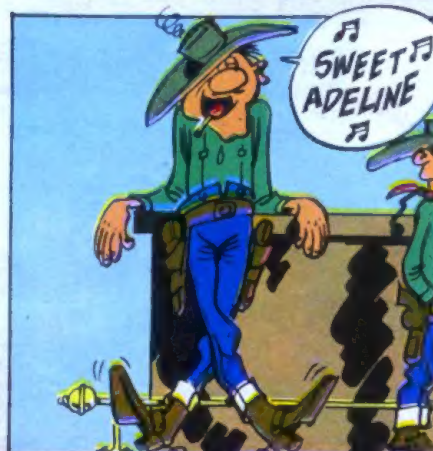
DALTONS

De Neven Dalton hebben zich goed getraind om hun illustere voorgangers waardig te kunnen opvolgen...

© 1965 Real Presse

WORDT VERVOLGD

POP

Dave Berry

DAVE BERRY